63ste Jaargang No. 5062 — DAGBLAD — Maandag 17 Maart 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8) Willemstad
Adres: Consciëntiesteeg 27.

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80 Willemstad N.W.I
Voor Aruba: J. E. Croes Postbus 14 Oranjestad

Drie vragen:

Bidault: „Hoe ontvolken wij Duitsland?"
Taft: „Krijgen wij Oorlog?"
MacArthur: „Wanneer vrede met Japan?"

KNELLENDE VRAGEN.

Senator Taft, een Republikein voor Ohio, die zich tot nu toe niet uitgelaten heeft over Trumans voorstellen om Griekenland en Turkije te helpen zeide dat hij twee vragen te stellen had, waarop hij van de regering een duidelijk antwoord hoopte te ontvangen.

SENATOR TAFT.

De eerste vraag luidt: „Ik wil weten wat onze hoge militaire denken over de mogelijkheid van een oorlog met Rusland indien, wij dit program uitvoeren, gelijk wij tot oorlog gedwongen zullen worden wanneer Rusland bijvoorbeeld zou trachten om Cuba een communistische regering op te dringen. Verder zeide Taft dat hij ook wenste weten welke militaire betekenis het zou hebben indien de communisten het bewind in Griekenland zulllen overnemen Taft zeide dat hij verwacht dat de door hem gestelde vragen beantwoord zullen worden in een gesloten zitting van het Senaats Comité van Buitenlandse Zaken, ondanks de belofte van den Voorzitter van dat Comité, de Republikein Vandenberg uit Michigan dat alle vragen in het openbaar beantwoord zullen worden.

Over de hulpverlening-quaestie aan Griekenland en Turkije nog het volgende: Truman maakte de dankbetuigingen van vele Griekse autoriteiten en alle Griekse partijen behalve de communisten — bekend. Hij verklaarde dat de boodschappen de goede wil tonen van allen om met de Verenigde Staten samen te werken en dat men er zeker van kon zijn dat de aan Griekenland verleende hulp geheel zal besteed worden voor de wederopbouw en voor de zaak van vrijheid en vrede.

Verder voorspelde enkele Congresleden dat Iran, Hongarije, Perzië en Libanon ook de hulp van de Verenigde Staten zullen inroepen, wat dit land uiteindelijk een milliard dollar zal kosten.

Verder verklaarde Senator Ellender, democraat voor Louisiana dat hij tegen iedere militaire hulp aan Griekenland en Turkije is. Hij verklaarde wel voor economische hulp aan Griekenland te zijn, maar niet aan Turkije. Motivering: „Tijdens de oorlog hebben wij getracht van Turkije enige hulp te verkrijgen en wij zijn daar niet in geslaagd. Zij hebben ons enkele dingen die wij nodig hadden tegen peperdure prijzen verkocht. Nu willen zij dat wij hem zomaar helpen" (Washington, (AP) 16.3).

VREDE VOOR JAPAN.

„Japan een spoedige vrede te geven, moet ons doel zijn", meende MacArthur op een persconferentie. „Men kan dan de Verenigde Landen opdragen het land verder te bezetten en de verdere democratisering door te voeren" (Tokio, (AP) 17.3).

DE CONFERENTIE VAN MOSKOU.

Bidault stelde Zaterdag tijdens de zitting van de Ministers van Buitenlandse Zaken voor, dat de Geallieerden een georganiseerde vermindering van de Duitse bevolking door emigratie zullen ter hand nemen. Marshall verklaarde hierop dat Bidault het hart van de Duitse probleem had geraakt.

Bidault verklaarde dat Frankrijk de omvang van de Duitse bevolking, welke veel dichter is dan dat van Duitslands naburen tezamen met Duitslands industriële macht van potentiële betekenis voor een oorlog acht. De Franse Minister zeide dat Frankrijk bereid is de revolutionnaire stap te nemen om tezamen met andere landen de Duitse immigratie in de eigen bevolking te absorberen. Hij verklaarde verder dat dit een grote beslissing voor de Franse regering betekende.

Marshall verklaarde dat het voorstel van Bidault alle overweging verdient, door de Grote Vier, en dat Bidault hiermede als het ware „de vinger op de wonde" had gelegd. Verdere voorstellen van Bidault: Geen nieuwe overplantingen van Duitse minderheden zullen mogen worden toegestaan, die overplantingen welke aan de gang zijn moeten worden stopgezet. Geen definitieve vestiging van de z.g. „displaced persons" in Duitsland zal mogen worden toegestaan. Hun vestiging in andere landen moet worden bevorderd.

Bevin verklaarde dat in de Britse zone de bevolking al het toppunt had bereikt en dat daarom de Britse regering niet bereid is om nog meer Duitse vluchtelingen toe te laten, totdat er nieuwe regelingen dienaangaande zijn overeengekomen door de Grote Vier. Al deze ontwikkelingen kwamen nadat Marshall den Noordamerikaansen Militairen Gouverneur in Duitsland naar Moskou had geroepen om als hoofd-adviseur voor de Noordamerikaanse delegatie te dienen.

Men verwacht dat Molotov in het begin van de week verrassende voorstellen ten aanzien van Duitse economische vraagstukken zal doen (Moskou, (AP) 16.3).

UIT MOSKOU.

Gallacher meldt uit Moskou, dat generaal Clay aankwam om advies te geven. Het zou meldt hij verder gewoon geweest zijn dat Bevin als de oudste het eerst door Stalin zou zijn ontvangen. De komende week dat de meest critieke tijd zijn voor de conferentie. De quaestie om Duits'and te beschouwen als een economisch eenheid, is wel het moeilijkste punt voor de conferentie. (Moskou, (AP) 16.3).

DE CHINESE COMMUNISTEN.

Tsjang Kai Sjek verklaarde Zaterdag in een openbare vergadering van de Kuomintangs (de Regeringspartij), dat de Chinese communisten openlijk tegen de regering zijn opgestaan, zodat der regering geen andere alternatief blijft dan maatregelen te nemen om de opstand te onderdrukken. Hij verklaarde ook aan de partij-leiders dat de Kuomintang „voorbereidingen zal moeten treffen om onze partij te brengen op de status van een gewone politieke partij, evenals iedere andere partij (Nanking, (AP) 16.3).

VOOR HET EERST IN 500 JAAR.

Uit Madrid wordt gemeld dat de Hertog van Alva geprotesteerd heeft tegen de welgering van de Franco-regering om hem toestemming te geven het land te verlaten. De Hertog schreef aan de Minister van Buitenlandse Zaken, Martin Artajo, dat dit de eerste keer in vijfhonderd jaar is dat een hertog van Alva niet in staat is om aan de oproep van zijn koning te voldoen.

Alva had nl. verlof gevraagd om het land te verlaten teneinde de Spaanse troonpretendent Don Juan die momenteel in het Estoril nabij Lissabon in ballingschap vertoeft, te bezoeken. Hij wilde op 10 Maart vertrekken, maar de regering wenst vergunning te geven tegen een latere tijd (Madrid, (AP) 16.3).

DANK VAN GRIEKENLAND.

Het Witte Huis meldt dat Truman van verschillende hoge Griekse regerings-autoriteiten boodschappen ontving, waarin de verzekering wordt gegeven van „onvoorwaardelijke medewerking" met de pogingen van de Verenigde Staten om de veiligheid en vrede in Griekenland te beschermen. Eben Ayers, assistent pers-secretaris zeide dat de text van de boodschappen „warm en waarderend" was. Boodschappen kwamen binnen van Grieksen Premier en van den leider van de oppositie in het parlement.

De verklaring zeide, dat Truman de hoop uitsprak dat „deze bewijzen van goede wil het begin zullen zijn van een gelukkiger tijdperk voor Griekenland" (Washington, (AP) 16.3).

CARMEN MIRANDA.

De filmster Carmen Miranda zal Dinsdag a.s. te San Francisco een burgerlijk huwelijk aangaan met de cineast David Sebastian. Miranda verklaarde dat zij in het begin van April voor de kerk zullen trouwen (Hollywood, (AP) 16.3).

OPSTAND IN ECUADOR ONDERDRUKT.

De regering van Ecuador meldt dat de toestand in het land rustig is nadat de pogen tot opstand in het voordeel van Generaal Alberto Enriquezo onderdrukt is. Generaal Alberto is tijdelijk President van Rio Bamba gelegen op 110 mijl ten Zuid-Westen van Quito, hoofdstad van Ecuador. De Minister van Binnenlandse Zaken dat verschillende arrestaties plaats vonden onder de gewezen leger Officieren in Rio Bamba en Quito. Hij zeide echter dat deze arrestaties slechts voorzorgsmaatregelen zijn.

De regering van President José Velasco Ibarra ontkent, dat de revolutie zich verspreid had tot Tulcan aan de grens van Columbia op 100 mijl ten Noord-Oosten van Quito. De regering meldt dat zij bericht had ontvangen dat twee gewezen leger Officieren t.w. Carlos Carillo en N. Maldonado, Quito verlaten hebben teneinde de revolutionnairen in Rio Bamba te gaan steunen. De burgerpolitie kreeg opdracht deze twee Officieren gevangen te gaan nemen, maar onderweg toen zij de Officieren ontmoetten, lieten Oleas en nog andere leiders zich door deze twee Officieren ompraten en voegden zich bij de revlutionnairen. De regering meldt, dat Oleas gevlucht is en naar Rio Bamba is gegaan om de autoriteiten aldgaar te waarschuwen.

Onder de te Quito gevangen genomen Officieren bevinden zich o.a. Hugo Maldonado; de Luitenant-Kolonels Odarte Salomon en Larrea Juna; Kapitein Lombeado, Majoor Gonzalo Yepez; Kapitein M. A. Soto en Majoor Jorge Ramos.

Onder de gevangen van Rio Bamba bevonden zich o.a. Garcia Moreno; enkele Majoors en vier leden van de burgerlijke politie. De regering meldt dat ingenieur Guillermo Alarcon, Kolonel Carlos Mancheno, ex-Minister en Galo Plaza, ex-ambassadeur te Washington, niets met de opstand te maken hebben (Quito, (AP) 16.3).

SPAAK NOG NIET GEREED.

Een telegram uit Brussel meldt, dat Spaak nog niet gereed kwam met zijn coalitie kabinet. Het kabinet zou bestaan uit de drie partijen zonder de communisten er in op te nemen. (Dat zal dus een katholiek, sociaal, liberaal kabinet moeten worden — Red.) (Brussel, (AP) 16.3).

het nieuws van vandaag

Er zijn drie vragen gesteld. Drie vragen, die zeer belangrijk waren voor het verdere wereldgebeuren. Bidault was aan de beurt op de conferentie van Moskou en hij vroeg belangstelling voor het vraagstuk van de bevolkingsdichtheid in Duitsland. Hoe kan men daar aan ontkomen? Het is werkelijk een „ontkomen", want men komt tot oorlog, daar het volk te veel open leeft.

Hij kwam met het zonderlinge voorstel, dat men zelfs in Frankrijk Duitsers zou willen opnemen. Het is niet erg goed te begrijpen.

De tweede vraag was die van Senator Taft, die bij de behandelingen van de quaestie hulp aan Griekenland zich afvroeg of dat oorlog kan geven. Hij wil daar antwoord op hebben. Dat antwoord zou iedereen wel willen kennen, doch in de politiek gaat dat zo maar niet.

De derde vraag kwam van Generaal MacArthur, die voor Japan om vrede vroeg. De tweede week van de conferentie van Moskou is begonnen; de journalisten weten, dat Engeland en de Verenigde Staten het dik eens zijn; ze proberen ook profeet te zijn en voorspellen een visite van Marshall bij Stalin. In Rusland is men nog niet bekomen van de speech van Truman; de radio van Moskou werd bijna poëtisch, toen men opmerkte, dat de speech van Truman de ruiten van het gebouw, waar de Grote Vier conferen, heeft doen trillen. Maar de eerste dag mocht niemand in geheel Rusland weten, dat de ruiten getrild hadden, pas de dag daarop kwam men los met het nieuws van de speech van Truman, voorzien van een commentaar, die en in de „Izvestia" en in de „Pravda" precies hetzelfde te lezen gaf.

In Paraguay begon men met scherpe actie tegen de rebellen. In Ecuador kwam ook weer eens een opstandje, terwijl men gisteren tamelijk rustig in Colombia ter stembus toog.

Het valt de Verenigde Staten nog niet mee om de eilanden, die Japan als mandaatgebied had los te krijgen van de Verenigde Landen; er zijn heel wat amendementen op het voorstel.

Een tekenend bericht is, dat de Arabische liga der Indonesische republiek zou willen erkennen. Men vraagt zich af of daar geen actie voor de Islam achter zit. Tijdens de oorlog waren de Mahommedanen zeer actief in Indië en op Flores, zoals we de vorige week vertelden, gaven ze de mensen de indruk, dat geheel Japan ook Mahommedaans was, totdat er ineens katholieke Japanse bisschoppen op het eiland aankwamen, zodat hun bewegingen gelogenstraft werden. Het probleem Indië is ook een godsdienstig probleem.

Uit Suriname komt het bericht, dat Gouverneur Brons naar Nederland is vertrokken en als reden staat er opgegeven, dat hij ging in verband met de nieuwe wijziging in onze Staatsregeling. Vele veronderstellingen kunnen gemaakt worden; vele vragen kunnen gesteld worden; vele combinaties kunnen getrokken worden, doch rustig afwachten is het beste.

Gouverneur Brons naar Nederland

Gouverneur Brons van Suriname zal Woensdag a.s. naar Nederland vertrekken teneinde met de Nederlandse regering besprekingen te voeren over de voorgenomen wijzigingen in de

Surinaamse staatsregeling. Gedurende zijn afwezigheid zal Rechter J. A. E. Buiskool als waarnemend Gouverneur optreden (Aneta, 15.3).

VERTROKKEN.

De chef van de Amerikaanse economische missie verliet heden Athene. Naar Dean Acheson mededeelde is deze missie onder Paul Porter sinds 11 Dec. in Griekenland geweest, om de economische reconstructie te bestuderen. Deze missie gaat eind April met haar zending gereed komen. (Athene, (AP) 16.3).

OORLOG BEGONNEN.

Op 72 mijl ten Zuiden van de hoofdstad der communisten Yenan is nu een strijd gaande tussen de troepen van de communisten en de regeringstroepen. (Sjanghai, (AP) 16.3).

STAAT VAN BELEG.

De staat van beleg in Palestina is heden opgegeven. (Jerusalem, (AP) 16.3).

OPSTAND IN ZARAGOZA.

Een zegsman van het ministerie van buitenlandse zaken wist niets van een opstand te Zaragoza, de gouverneur van die stad was in de afge'open week afwezig, doch men meldt geen ongeregeldheden. (Madrid, (AP) 16.3)

ECONOMISCHE RAAD.

Op voorstel van Venezuela wordt er door de economische raad van de Verenigde landen over gedacht, om onmiddellijk een commissie in te stellen van technici en experts tot onderzoek van de verdere exploitatie van de verschillende landen. (Lake Success, (AP) 16.3).

„ALS EEN BOM."

De radio van Moskou had de vergelijking, dat de rede van Truman was als een bom, die de ruiten van het luchtvaart kantoor te Moskou waar de grote vier vergaderen deed tri'len. (Londen, (AP) 16.3).

INVLOED VAN DE MOHAMEDANEN.

De Arabische liga zou genegen zijn om de Indonesische republiek te erkennen, en dat wel op voet van de gelijkheid met Egypte, Irak, Syrië, Libanon, Saudi Arabië, Transjordanië en Yemen. (Batavia, (AP) 16.3).

VLIEGONGEVAL.

Nabij Grenoble viel een vliegtuig neer van de Franse lijn naar Marseille; reeds dertien lijken werden geborgen (Grenoble, (AP) 17.3).

SENSATIE OF WAARHEID?

Nabij de Griekse grens werd een parachute-springer gevangen genomen, die een Bulgaars uniform droeg. Zijn papieren waren kennelijk bestemd voor de communistische Partij (Athene, (AP) 17.3).

De Kunst van Politiek

door

FERDINAND VAN WESTERHOVEN SS.CC.

„Het goddelijkste onder datgene, wat het menselijk verstand tot stand kan brengen, is een staat, die juist en goed op het algemeen welzijn is ingesteld. De staatkunde houdt zich daarmee bezig; zij is daarom de goddelijkste onder de practische kundigheden".

Deze woorden schreef Silvester Maurus S.J. in zijn inleiding op de vertaling en omschrijving van Aristoteles' Politica. Hiermee spreekt hij geheel in de geest van Aristoteles en S. Thomas, die het woord „goddelijk" en „goddelijker" dikwijls gebruiken, wanneer zij spreken over het algemeen welzijn van een volk en land. In deze uitspraak beluistert men wel een heel ander geluid als in het smalend schimpen en kleinerend spreken, dat men zich zo gauw en makkelijk permitteert, wanneer de politiek ter sprake komt. Het woord politiek roept al heel gauw de gedachte op van achterbakse trucs, van corruptie op grote schaal; vooral de buitenlandse politiek, waarvoor het aparte woord diplomatie gebruikt wordt, stelt men bijna gelijk met behendige sluwheid. De politiek heeft geen goede naam. Er zijn dan ook velen, die zich maar het liefst afzijdig van de politiek houden. Sommigen houden zich inderdaad afzijdig uit bekommernis om zedelijke ongerepheid — de Kerk b.v. ziet niet graag in haar priesters en priesterstudenten, dat zij zich rechtstreeks met politiek bemoeien — maar er zijn ook andere redenen voor die afzijdigheid aan te wijzen. Bij velen is de beweegreden egoïsme, bekrompenheid, gemis aan maatschappelijk besef en inzicht. Lustig geeft men dan af op die „smerige politiek", omdat nog altijd het spreekwoord geldt: „van dik hout zaagt men planken".

In deze bijdrage zou ik nu willen laten zien, met welk recht de politiek „de goddelijkste onder de practische kundigheden" kan worden genoemd.

De term „goddelijkste kundigheid" zou misschien enige aanstoot kunnen verwekken, wat toch in het geheel niet nodig is. Deze term is genomen uit Aristoteles, van wien de uitspraak is: „het welzijn van een volk is goddelijker dan het welzijn van een afzonderlijken mens". Wanneer wij denken aan de heidense begrippen over God en de goddelijke zaken, dan zullen wij dit woord bij Aristoteles lager aanslaan dan wanneer wij het ontmoeten in de werken van een kerkleraar. De christelijke denkers evenwel, en ook S. Thomas, nemen het over, en geven een juiste omschrijving van wat zij met die term bedoelen. Het algemeen welzijn „heeft meer Godsgelijkenis", en het „geeft meer weer van Gods volmaaktheid", zegt S. Thomas. De mens immers is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, waaruit volgt, dat in zijn werken een glans van Gods volmaaktheid uitstraalt, een glimp van Zijn macht, schoonheid, goedheid en wijsheid. De hoogste zaken, die een mens tot stand weet te brengen, geven het meest weer van Gods volmaaktheden, en in die zin moet dan het ene werk „meer goddelijk" dan het andere worden genoemd. In deze gedachtengang noemt dan Silvester Maurus de kunst van het staatsbestuur de „goddelijkste onder de practische kundigheden".

Het staatsbestuur kan men een kunst noemen. Misschien zijn er, die het woord „kunst" alleen willen verstaan van de geschiktheid en begaafdheid om iets schoons te maken, maar dan gebruiken zij het woord in een veel engere zin dan de Ouden deden, wanneer zij het Latijnse „ars" of het Griekse „technè" gebruikten.

Ook komen zij dan met het tegenwoordige spraakgebruik in botsing, want dikwijls wordt er ook nu gesproken over de kunst van opvoeden, van genezen, van besturen, zelfs over de kunst bruggen te bouwen of brood te bakken. Onder kunst mag men natuurlijk niet enkel technische vaardigheid verstaan, hoewel deze in veel gevallen een voorwaard voor de kunst is. Kunst is allereerst een geestesbezit. Wij definiëren ze met Aristoteles en St. Thomas als de „recta ratio factibilium" — het juiste begrip over wat men gaat maken; „maakvaardigheid" om met Hoogveld te spreken. Dit geestesbezit bestaat hierin, dat men zich een stel regels voor het maken, voor het tot stand brengen van iets heeft eigen gemaakt. Met een kunst loopt bijna altijd een practische wetenschap parallel; zo heeft men de wetenschap van de geneeskunde en de geneeskunde zelf, de wetenschap van de opvoedkunde en de kunst van opvoeden zelf, en ook de wetenschap van de politiek en het staatsbestuur en de kunst van het staatsbestuur zelf. Practische wetenschap en kunst staan zeer dicht bij elkaar en werden door de Ouden vaak door het ene woord „ars" aangeduid. Zij verschillen hierin, dat de practische wetenschap verder van de daad afstaat, een algemeen weten is, terwijl de kunst in concrete gevallen toepast wat de wetenschap leert. De kunst combineert voor die concrete gevallen allerlei algemene stellingen van de wetenschap, weegt ze tegenover elkaar af, past z toe enz., wat ook weer een werk van het verstand is.

Kunst is dus een geestesbezit, een vaste geestesgeschiktheid. Nu kan men de verschillende kunsten of kundigheden van elkaar onderscheiden naar datgene, waarmee zij zich bezig houden, naar de verschillende voorwerpen, die men gaat „maken", „tot stand gaat brengen". Er is kunst van de klank, van het woord, van de vorm, van de kleur en de lijn enz., maar ook kunst van de opvoeding, van het genezen, van het bestuur. Wanneer men nu de verschillende kunsten met elkaar gaat vergelijken, om de voorrang van de ene boven de andere te bepalen, dan moet men dat, waarmee zij zich bezig houden (de voorwerpen) naast elkaar plaatsen. Volgens het wijsgerig gezegde immers: „actus specificatur per objectum", krijgt een daad haar soortbepaling van dat, waar ze op gericht is, van het voorwerp. Nu is het niet altijd makkelijk en soms ook van wei-

nig practisch nut om de voorrang van het ene te maken ding op het andere te maken ding aan te geven, om daaruit dan te besluiten tot de voorrang van de ene kundigheid op de andere. Wat voor nut heeft het b.v., om erover te disputeren, of een beeldhouwwerk als beeldhouwwerk voornamer is dan een schulder- of muziekwerk als zodanig? Voor de kunst van het staatsbestuur, de politiek nu lijkt het mij nuttig er eens de volle nadruk op te leggen, dat het hier gaat over een kundigheid, die behoort tot de meest hoogstaande.

Dit volgt uit een eenvoudige beschouwing van datgene, waarop de verschillende kunsten gericht zijn; de wijsbegeerte noemt dit het „voorwerp" der kunsten. Het voorwerp van de schone kunsten is de juiste ordening van de klank, de kleur, het woord, de taal, de vorm enz., het voorwerp van de geneeskunde is de gezondheid, van de kunst van onderwijs de verstandsontwikkeling, van de kunst van opvoeden het volwassen maken van jonge mensen, van de kunst van besturen het leiden van mensen op een of ander gebied. Het voorwerp nu van de kunst van staatsbestuur is het leiden van een volk naar het alzijdig menselijk welzijn. De verhevenheid van dit voorwerp zal in een vergelijking van het staatsbestuur met het opvoeden en besturen van de Kerk nog beter uitkomen. Nu echter kan men reeds zien, dat de kunst, die zich bezig houdt met het leiden van een heel volk op het totale gebied, dat het mensenleven bestrijkt, bij de meest hoogstaande hoort. Is een volk leiden immers niet edeler dan de klank of het woord bezielen, dan het bevorderen van de verstandsontwikkeling van den jongen of volwassen mens, dan het verzorgen van de gezondheid der mensen, edeler zelfs dan het zelfstandig en volwassen maken van onmondige mensen? Voor het staatsbestuur heeft men dan ook bekwame, hoogstaande en nobele mensen nodig, en het gaat niet aan, dat iedereen, die een pen kan vasthouden of heeft leren praten en lezen de daden van de staatsbestuurders veroordeelt als gold het een kermisaardigheid als de vrolijke keuken of „het hoofd van jut" — woord over het Militair Gezag (Gazet van Limburg, No. 159) — waaraan iedereen meedoet en liefst zo luidruchtig mogelijk.

Tegenover dit verheffen en prijzen van de kunst der politiek worden misschien bezwaren geopperd door opvoeders, die wij nog even moeten beschouwen. Boeken over opvoedkunde geven graag in de inleidende beschouwingen hooggestemde lofredenen op de kunst der opvoeding. Bijna steeds worden dan woorden van den H. Joannes Chrysostomus aangehaald, die de heilige kerkleraar gesproken heeft naar aanleiding van het 18e hoofdstuk van het evangelie van S. Mattheus, waarin de gebeurtenis verhaald wordt, dat Jezus een kind als voorbeeld te midden van de Apostelen plaatste. Bij die gelegenheid brengt de heilige de opvoeding ter sprake, en zegt dan: „Wat is er groter dan het leiden der zielen, dan het vormen van het karakter van jonge mensen? Hem, die het innerlijk van jonge mensen weet te vormen, acht ik ongetwijfeld hoger dan iederen schilder, beeldhouwer of anderen van die aard".

Ik zou niet graag de eerbied voor opvoeding en opvoedkunde willen verminderen, maar wel zou ik een ogenblik het leiden van kinderen naar de zelfstandigheid van het mens-zijn en het besturen van volgroeide mensen naast elkaar willen zetten, en dan vragen: waar vindt men een hoger en volmaakter voorwerp voor zijn leiding? In de onmondige kinderen, die nog niet zelfstandig kunnen oordelen en vast willen, maar die nog spelen, zelfs in de jonge mannen en jonge meisjes, die pas uit de leer- en groeijaren gekomen, tegenover het leven nog geen ervaring van betekenis hebben, of in de volgroeide, zelfstandige, volwassen mensen? Ontegenzeggelijk valt de vergelijking uit ten gunste van de volwassen mensen. Ik wil niet zeggen, dat de volwassen de leiding steeds beter aanvaarden, of dat zij meer volgzaam zullen zijn. maar wel, dat het besturen van volwassenen een edeler werk is dan het leiden van kinderen. De kunst van het besturen staat dan ook hoger dan de kunst van opvoeden.

Het besturen van volwassenen nu treft men aan in allerlei nuances en op allerlei manieren. De bestuurders hebben niet altijd evenveel te besturen. Er is verschil in het aantal mensen, dat men bestuurt, en vooral ook in datgene, wat men eigenlijk leidt in het mensenleven. Een bestuurder van een vakvereniging bestuurt maar een zeer bepaalde en beperkte kant van het leven der leden. Lands- en staatsbestuurders munten uit onder de andere bestuurders vooreerst door het aantal dergenen, die zij leiden, maar vooral door de veelomvattendheid van hun leiding. Een landsbestuurder staat voor het alzijdig goed van allen, niet om dit zelf tot stand te brengen, maar om allen te leiden bij hun werkzaamheid aan het algemeen welzijn in zijn geheel of aan een onderdeel ervan. De aandacht van de regeerders moet uitgaan naar het alzijdig welzijn van de burgers, en niet slechts naar een bepaald opzicht van hun welzijn. Er is maar één kant van het welzijn der burgers, dat buiten hun bevoegdheid valt nl. het godsdienstig leven; dit werd door de feitelijke bovennatuurlijke openbaring van God toevertrouwd aan de door Christus gestichte Kerk. In de natuurlijke orde van zaken d.w.z. wanneer Gods openbaring niet had plaats gehad, zou de Staat ook de zorg hebben gehad voor deze kant van het menselijk welzijn. De hoogste staatsbestuurder zou dan ook de hoogste leider der godsdienstige zaken zijn geweest. De kunst van staatsbestuur munt door haar veelomvattendheid dus wel uit boven alle andere bestuursactiviteiten.

Wanneer men de kunst van het staatsbestuur met de kunst van het kerkelijk bestuur, dan moet men eerst het bovennatuurlijk karakter van het laatste laten gelden. Het bovennatuurlijk welzijn van den mens en de mensheid overtreft het natuurlijk. Als het woord „goddelijker" ooit past, dan is het hier, want het bovennatuurlijk leven is een „divinae naturae consortium", een deelgenootschap aan de goddelijke natuur. Men in hier in een geheel andere orde, en buiten het verstand en menselijke machten heeft men voor het bestuur van deze zaken geloof nodig en de gaven van den Heiligen Geest, vooral ook de bovennatuurlijke bestuursmachten zelf. In één woord hier is alles edeler, „goddelijker", èn voorwerp, èn bekwaamheid, èn macht. Deze bestuurskunst overtreft de bestuurskunst van de nationale en internationale politiek. Het woord van Silvester Maurus „de goddelijkste onder de practische kundigheden" moet men dan ook verstaan van de natuurlijke kundigheden. Om een zuivere vergelijking te hebben met de kunst van het staatsbestuur moet men haar vergelijken met de kunst van het besturen der kerkelijke gemeenschap. Voor zover echter werkzaamheden tegenover een persoon zich bezig houden met bovennatuurlijke zaken (opvoeding, persoonlijke zieleleiding door middel van gesprek of brief of in de biechtstoel) delen zij in de voorrang, die steeds aan bovennatuurlijke activiteit moet worden toegekend. In die zin moet men de woorden verstaan, die men over de zieleleiding wel eens hoort: „ars artium regimen animarum", „zieleleiding is de kunst de kunsten". Omdat de opvoeding ook godsdienstige, en nog wel bovennatuurlijke godsdienstige opvoeding moet zijn, kan men zelfs de woorden van S. Joannes Chrysostomus, die wij boven aanhaalden, in die zin verstaan.

Toch is er ook een andere beschouwing te maken. De kunst van het landsbestuur is rechtstreeks betrokken op het alzijdig algemeen welzijn, terwijl het kerkelijk bestuur rechtstreeks alleen op het bovennatuurlijk welzijn is betrokken. Dit bestuur doet zich wel onrechtstreeks voelen bij al het andere, wat de mens verricht, maar rechtstreeks en om wille van zichzelf bestuurt de Kerk alleen het bovennatuurlijke en niet het natuurlijke in een mensenleven. Het staatsbestuur moet zich bemoeien met het natuurlijk alzijdig menselijk welzijn en heeft dus, terwijl het in zijn geheel op een lagere trap staat, toch een element, dat het kerkelijk bestuur op zijn hogere trap niet heeft. Dit element is de alomvattendheid van zijn voorwerp. De begaafdheden en deugden van de bestuurders, alsook hun inspanning en activiteit zullen op die alomvattendheid berekend moeten zijn. In dit opzicht kan men zeggen, dat het staatsbestuur het wint van het kerkelijk bestuur. In beide gevallen echter gaat het om zeer hoge vormen van de „goddelijkste aller kunsten", de kunst een volmaakte gemeenschap te besturen.

Er is een woord van den Pseudo-Dionysius, dat wij bij S. Thomas terugvinden, en dat geheel op deze materie past. „Omnium divinius est Dei coöperatorem fieri", het goddelijkste van alle dingen is Gods medewerker te worden. De geschapen zaken stralen een glans van Gods volmaaktheden uit doordat zij invloed op andere zaken oefenen, doordat zij oorzaak zijn. Dit oorzaak zijn komt zeer helder uit bij de gezagsdragers onder de mensen, zoals Leo XIII in Immortale Dei zegt: „God heeft in geheel de zichtbare wereld tweede oorzaken geschapen, opdat daarin Gods natuur en werken enigszins zouden uitstralen en daardoor al het bestaande tot zijn doel gebracht zou worden, en zo heeft Hij ook gewild, dat er in de burgerlijke gemeenschap een gezag zou zijn en dat degenen, die het oefenen, enigszins een afbeelding zouden zijn van Gods macht over het mensdom en van Zijn voorzienigheid" (Ecclesia Docens). Dr. Nolens heeft in Génève voor het Internationaal Bureau van de Arbeid dit woord eens zo omschreven: een Christen „gelooft nederig bij al zijn menselijke inspanningen de rol van medewerker van God te vervullen". Dàt is een staatsbestuurder: „medewerker van God", „afbeelding van Gods macht", en daarom noemen wij het „de goddelijkste onder de practische kundigheden".

NIEUWS VAN OVERAL

VAN PAUS EN KONING.

Koning Gustaaf van Zweden zond aan Zijne Heiligheid den Paus de zg. Prins Karel medaille, welke aan den Paus is toegekend als biezonder weldoener van de mensheid.

In een brief tot den Koning dankt de Paus voor deze buitengewone eer, en verklaart in de toekenning van deze medaille een bewijs te zien van de goede gevoelens bij den Koning en hoopt dat onder Gods zegen Zweden spoedig door hem bestuurd mag worden (ncwc).

GEBED VOOR MOSKOU.

De bisschoppen van Duitsland hebben een gezamenlijke brief gericht tot de Katholieken van Duitsland, om te bidden voor het welslagen van de conferentie van Moskou. Er werden speciale gebeden voorgeschreven onder alle heilige Missen. De brief zegt, dat men vier punten verhoopt van de conferentie van Moskou. Ten eerste dat het resultaat mede mag helpen tot het welzijn van alle volken. Ten tweede dat deze conferentie de wereld moge beveiligen tegen een nieuwe oorlog. Ten derde, dat de eisen der overwinnaar rechtvaardig mogen zijn, en ten vierde dat de eisen, die men zal stellen door de overwonnenen gedragen kunnen worden (ncwc).

CUBA.

Meer dan 200,000 personen namen deel aan de processie bij gelegenheid van het Eucharistisch Congres in Havana. De pauselijke legaat Kardinaal Dougherty zag zich omgeven door prelaten uit Amerika, Honduras, Santo Domingo, en Mexico.

De rede van Zijne Heiligheid de Paus tot Cuba was een der hoogtepunten van het congres. De Paus wees op het werk van de zalige Antonio Claret in Cuba. Het congres vroeg om de dogma verklaring van de ten hemel opneming van de H. Maagd. (ncwc)

LIBANON.

Kardinaal Tapouni van de Libanon, patriarch van Damascus liet als de twee grootste gevaren voor de kerk van de Libanon uitkomen het communisme, en de Islam. De Mohammedaanse minderheid groeit door de druk, die uit de omringende landen op deze minderheid wordt geoefend. De kerk van de Libanon verklaart de kardinaal maakt werkelijk een crisis door. Er bestaat gevaar dat onder de Islam de vrijheid van godsdienst wordt opgeheven. De Libanon is nu momenteel het enigste land waar een Mohammedaan tot het katholicisme zou kunnen overgaan, zonder zijn burgerechten te veriezen. (ncwc).

Ignatius Gabriel Tappouni
Patriarch of Antioch of the Syrians

TWEEDE WEEK.

Bij de aanvang van de tweede week der conferentie te Moskou weet John Hightower te voorspellen, dat de tweede week een conferentie zal geven tussen Stalin en Marshall.

In de afgelopen week schreef Bevin verschillende brieven naar Marshall en er groeide een stevige band tussen Engeland en de Verenigde Staten tegen het voorstel van Molotov om zich in te laten met de zaken van China (Moskou, (AP) 17.3).

VEEL AMENDEMENTEN.

Er zijn verschillende amendementen ingediend tegen het voorstel van de Noordamerikanen om de Japanse mandaat-eilanden over te nemen, zodat de quaestie wat werd uitgesteld. Warren Austin heeft al die amendementen reeds direct en indirect van de hand gewezen. Men zal nog de Philippijnen en **Nederlands Indië** horen.

NA TIEN DAGEN.

De regering van Paraguay hoopt nu, nadat de opstand tien dagen duurde, door volle militaire actie de opstand te bedwingen (Asuncien, (AP) 17.3).

VERKIEZINGEN COLOMBIA

Gisteren hadden de verkiezingen voor het congres plaats in Colombia. Men meldt uit Bogotá, dat het weer goed was en dat ondanks de felle verkiezingscampagne de stemming rustig was. De regering had voorzorgsmaatregelen getroffen. Men onderzocht de stemmers op wapenen. De liberale partij hoopt de meerderheid te handhaven (Bogotá, (AP) 16.3).

NEDERLAND

ECONOMISCHE RAAD.

Van Royen, de Nederlandse vertegenwoordiger bij de economische sociale raad van de Verenigde Naties, zeide op een raadvergadering te New York, dat de Nederlandse regering grote belangstelling heeft voor het werk van de commissie voor menselijke rechten. In Nederland is sinds onheuglijke tijden het recht van individu beschermd, indien noodzakelijk zelfs afgedwongen. Dat wil niet zeggen, dát de Nederlanders blind zijn voor de rechten van de Staat. Maar de Staat is machtig en het individu niet, zodat laatstgenoemde bescherming nodig heeft.

Het rapport van de commissie aan de Raad bevat volgens Van Royen een aantal belangrijke punten. Allereerst noemt hij het voorstel inzake de internationale wet op het recht van den mens. Voorts wees de spreker op subcommissies voor persvrijheid en voor bescherming van de minderheden tegen discriminatie (Aneta, 15.3).

CURAÇAO

HERTOG VAN GLOUCESTER.

In de afgelopen week kreeg Curaçao hoog bezoek. Ons eiland werd aangedaan door de hertogin van Gloucester. Het bezoek was informeel, men zag de hertogin wandelen in Willemstad.

Naar de kranten U berichten was de hertogin op weg naar Engeland, terwijl de hertog reeds vooruit was gevlogen, om tijdens de afwezigheid van zijn broer de koning van Engeland, die een reis naar Zuid-Afrika onderneemt, het bestuur van het Koninkrijk op zich te nemen. Op deze foto ziet men de aankomst van de hertog van Gloucester op het vliegveld van Londen.

DE „EVELINE".

Men bericht ons nader, dat de „Eveline" in de haven van San Nicolas (Aruba) ligt. De Eveline heeft een motor-defect en zal zeer waarschijnlijk op Aruba zelf in dok moeten. Het schip stond onder commando van den nieuwen kapitein J. C. Curiel, daar de oude kapitein, de heer J. J. van Eenaam, een week tevoren ontslag genomen had.

Ook de Lago zond ons een persverslag over de hulp, die men aan de „Eveline" verleende; men bracht het scheepje naar de „Lapier".

O, DIE ZONDAG.

Het is vele mensen op Curaçao permanent een ergernis, dat er zondags overal gebouwd wordt. In plaats van dat de Staten nu openbaar bouwen, gelijk openbare verkoop gaan verbieden op Zondag, nemen de Staten een heel ander standpunt in. Wat doen zij? Bij het eindverslag waarbij geregeld zou worden, dat de bakkers hun Zondag vrij zouden krijgen, drufț men te zeggen, dat de Gouverneur het ontwerp maar terug moet nemen.

Het gaat verkeerd, politiek is iets principieels; we kunnen deze Staten niet laten werken aan onze huwelijkswetgeving, aan ons Wetboek; ze staan nog niet eens de vrijheid voor, dat men zijn gosdienstplichten kan oefenen op Zondag. Politiek is een principiële zaak.

ZIJNE EXCELLENTIE DE GOUVERNEUR IN „WEST END".

Zondagmorgen bracht Zijne Excellentie Gouverneur P. A. Kasteel, vergezeld van zijn echtgenote een bezoek aan het „West End" theater. Er werd gedraaid het filmpje over de feestviering van de geboorte van Prinses Marijke op Curaçao.

LOONBESLUIT.

Uit kracht van de Landsverordening tot regeling en vaststelling van minimum lonen, is er een besluit verschenen, waarbij een commissie kan worden ingesteld om deze materie te regelen. De commissie zal bestaan uit vijf leden, en wel twee leden van de kant van de werknemers en twee leden van de kant van de werkgevers.

GROOT KWARTIER.

De Colombiaanse kolonie kwam te samen in de Hoogmis op Groot Kwartier om Gods zegen af te smeken over hun land, op de dag dat men daar een nieuw congres ging kiezen.

BRAND OP DE ISLA.

Zondagmorgen hadden er twee kleine branden plaats op de terreinen van de C.P.I.M. Door de goede organisatie van de veiligheidsdienst was het mogelijk het gevaar spoedig te bedwingen.

MAANDBLAD VOOR DE HANDEL.

Het „Maandblad van de Handel" geeft een overzicht van de sociale wetgeving op Curaçao, en onderwerpt het rapport van de heren Goudriaan en Dresden aan critiek. Het is opvallend, dat men klaagt over de weinige belangstelling, die de beide professoren aan de dag leggen voor de handel. Misschien vonden zij de handel maar indirect van belang, denkend dat er geen handel zou zijn als er geen olie was. Deze laatste stelling zou foutief zijn.

Naar we hopen gaat het „Maandblad van de Handel" ook de rede van Minister Welter verder bestuderen, toen deze bezoeker van Curaçao, na zijn reis door Zuid-Amerika verklaarde: „Curaçao kan voor de Nederlandse handel de springplank zijn naar Zuid-Amerika." Dit idee vindt nog geen bestudering in dit nummer van de maand Maart.

Indien het waar is, dat de professoren Goudriaan en Dresden geen contact zochten met de vereniging voor de handel (zij zochten ook geen contact met de pers); dan is dit werkelijk een grote fout geweest.

SCHEEPSBERICHTEN.

14 Maart.

Northumberland van Liverpool; Northumberland naar Colon.

15 Maart.

Clearwater Victory van Brazil. Clearwater Victory naar Cristobal, Sta. Rosa van La Guaira. Capt. J. Matarangas van Panama, Sta. Rosa naar Barranquilla, Samzona naar Las Piedras, Gordias naar Maracaibo.

16 Maart.

Capt. J. Matarangas naar Marseille. Cavalaire van Cristobal. Cavalaire naar Marseille.

Horn buttons — Meyboom.

Auto tail lights — Meyboom.

SPORT

JONG CURAÇAO VERSLAAT SITHOC.

Zaterdag jl. vond de wedstrijd plaats tussen Jong Curaçao en Sithoc. In het begin speelden de Sithocanen goed, doch de jongens van ong Curaçao waren beter. De keeper van Sithoc was uitmuntend. Na half-time was het spel van Sithoc niet biezonder en Jong Curaçao zag de kans schoon om vier maal te scoren. Met een penalty bracht Sithoc de stand op 4—1. De overwinning was welverdiend voor Jong Curaçao.

ARUBA

DE VIOLIST JACOB VAN DER WOUDE KOMT NAAR ARUBA.

Op Dinsdag 25 Maart des avonds om 20.15 uur zal in het gebouw van de Sociedad Bolivariana optreden de Nederlandse violist Jacob van der Woude. Dit concert staat onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring.

Jacob van der Woude is sedert korte tijd in Maracaibo gevestigd, waar hij op uitnodiging van de Venezolaanse regering zich verbonden heeft aan het aldaar opgerichte Staatsconservatorium. Hij aanvaardde dit muzikaal professoraat tegelijk met den cellist Max Rodriguez, die wij in Januari jl. hebben kunnen beluisteren.

De Heer Van der Woude behaalde aan het Amsterdams Conservatorium zijn einddiploma met daarna nog het solistendiploma onder de bekende violisten Alexander Schmuller en Oscar Back. Zijn studie werd hem door een rijksbeurs mogelijk gemaakt. Als solist kon men hem verschillende malen horen met het Concertgebouworkest, het Residentie Orkest, het Utrechts Stedelijk Orkest en de Arnhemse Orkestvereniging, terwijl hij in Zwitserland optrad voor de radio-omroep.

In 1943 werd Van der Woude gearresteerd, doch bij zijn overbrenging van Vught naar Polen wist hij uit de trein te springen en aldus aan de Duitsers te ontsnappen. Na de bevrijding in het land teruggekeerd, werd hij concertmeester van het Radio Philharmonisch Orkest, met welk ensemble hij ook weer als solist optrad. Hij trad sinds 1934 herhaalde malen op in het Kurhaus te Scheveningen, het laatst in Juli 1946, toen hij het vioolconcert van Mendelssohn ten gehore bracht. Zijn prachtige en zeer kostbare Guadagnini-viool werd, dank zij den Amsterdamsen vioolbouwer Max Möller, die het instrument na vele wederwaardigheden redde, odanks zijn gevangenschap behouden.

Op het programma van Dinsdag 25 Maart staan o.m. het vioolconcert van Mendelssohn, het Rondo capriccioso van Saint-Saëns en de bekende Gipsy-Airs van Pablo de Sarasate.

POLITIEBERICHTEN

Had een lichte aanrijding plaats op de hoek Korteweg en Steenweg, tussen de vierwielige motorrijtuig two-seater genummerd 96-A en luxe auto genummerd 442-D.

Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats. De schade aan beide motorrijtuigen was zeer gering en is onderling geregeld.

Deelde de Heer Doyen mede, dat Johnny Stolk, oud 5 jaar en wonende Klipstraat te Oranjestad, hedenmiddag was gaan spelen en nadien nog niet was teruggekeerd.

De volgende dag werd het lijkje gevonden in de Paardenbaai aan het einde van de kleine steiger.

Werd geconstateerd dat in de nacht van 4 op 5 Maart een der deuren van het theater Rialto open stond. De haak van de sluiting was uit de deur getrokken. De patrouille heeft zich in het gebouw begeven doch niets biezonders geconstateerd. De eigenaar is er mede in kennis gesteld.

Had een verkeersongeval plaats op de nieuwe weg naar Sta. Cruz ter hoogte van de Hooiberg, waarbij pick-up genummerd 2224 A van de weg was afgereden en omgeslagen.

Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor. De schade was aanzienlijk.

Werd assistentie gevraagd in de Zoutmanstraat in verband met een vechtpartij waarbij met stenen werd gegooid. Bij aankomst van de politie bleek een manspersoon enigszins onder invloed van alcoholhoudende drank, die bij zijn zuster was binnen gelopen en zijn dochter die van kinds af aan bij familie is groot gebracht op last van de voogdijraad kwam opeipen. Door de patrouille is bedoelde manspersoon naar zijn woning overgebracht.

Werd geconstateerd dat een drum met vuilnis, staande in de Ooststraat-van Walbeeckstraat, in brand stond. Het brandje is geblust met een snelblusapparaat uit de politiewacht. Oorzaak waarschijnlijk een weggeworpen brandende sigaret of iets dergelijks.

Werd assistentie gevraagd voor een vechtpartij in de elleboogstraat. Bij aankomst van de patrouille bleek de vechtpartij reeds te zijn beëindigd. Door de vrouwspersoon Carmen R. wonende Elleboogstraat, is de vrouwspersoon Florentina B. een bril van het gezicht geslagen.

Werd assistentie gevraagd bij de Gloria Bar in verband met een vechtpartij met dronken zeelieden. Bij aankomst van de patrouille bleek dat er inderdaad onenigheid heerste. Om verdere onregelmatigheden te voorkomen zijn zij naar hun schip overgebracht. Nog dezelfde avond hadden op voornoemde plaats wanordelijkheden plaats door Noorse zeelieden die eveneens onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerden. Ook deze zijn overgebracht naar hun schip.

Werd assistentie gevraagd door een zuster van het San Pedro Hospitaal, daar zich aldaar een vrouwspersoon bevond die onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde. Bij het ter plaatse komen van de patrouille bleek dat bedoelde vrouwspersoon een manspersoon in het Hospitaal had gebracht met een verwonde linkerarm, die hij had opgelopen bij een verkeersongeval op de nieuwe verkeersweg tussen St. Nicolaas en Oranjestad. Bedoelde manspersoon was opgetreden als bestuurder van luxe auto genummerd 2433-A en was nabij het Perkietenbos langs een Militaire vrachtwagen geschuurd, die tijdens het ongeval stil stond. Het ongeval is te wijten aan het feit dat voornoemde manspersoon eveneens onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde.

Werd telefonisch aan de wacht gemeld dat er een aanrijding had plaats gehad op het Eagle terrein. Bij ingesteld onderzoek bleek dat het geen aanrijding was geweest doch dat iemand met de bus van de Eagle met een te grote snelheid over een brugje was gereden en zijn hoofd had gestoten tegen de cabine van de auto.

Werd telefonisch assistentie verzocht bij de fam. O., wonende Wilhelminastraat.

Bij aankomst van de patrouille bleek dat een onbekende manspersoon de woning was binnengedrongen. Direct is de woning en de omgeving afgezocht. Te omstreeks 2 uur 30 minuten werd een manspersoon aangehouden die van bovenstaande behandelingen werd verdacht, doch de bewuste persoon bleek niet de juiste te zijn.

Had een aanrijding plaats tussen de vierwielige motorrijtuigen 97-A en 2320-A op de Bernhardstraat. Alleen lichte materiële schade.

Had een aanrijding plaats tussen de vierwielige motorrijtuigen 521-A en 2393-A op de hoek van Speykstraat-Trompstraat. De schade die zeer gering was is door de bestuurders onderling geregeld.

Had een vechtpartij plaats in de Charly's bar tussen zeelieden. Toen de politie ter plaatse verscheen waren de vechtersbazen verdwenen. Het meubilair in de bar was grotendeels vernield. Door de politie werden later een drietal zeelieden aangehouden die bij de vechtpartij een hoofdrol hadden gespeeld.

De vrouwspersoon L. C. verzocht politie-assistentie aangezien de manspersoon M. v.d. B. beschonken was en door schreeuwen de orde verstoorde. Toen de politie ter plaatse verscheen was bedoelde manspersoon op het dak van het huis van de vrouw geklommen en was bezig het huis af te breken. Een zijwand van het huis lag reeds tegen de grond en ramen en deuren waren reeds afgenomen. Hij weigerde op sommatie van de politie om van het dak af te komen waardoor de politie verplicht werd om ook op het dak te klimmen en bedoelde manspersoon in zijn sloperswoede te stoppen. Daar hij onder drankinvloed verkeerde is hij ter ontnuchtering ingesloten, terwijl de vrouwspersoon voor aangifte naar de recherche is verwezen.

Deed de eigenaar van auto 1429-A aangifte dat zijn auto op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Balashi was aangereden door een autobus van de V.O.C. No. 633-A. Hierdoor was zijn auto licht beschadigd geworden.

Voorts werden bekeurd:

1 bestuurder van een vierwielige motorrijtuig terzake rijden in verboden richting;

13 manspersonen terzake openbare dronkenschap;

1 bestuurder terzake het verkeer van rechts geen voorrang verlenen;

1 bestuurder terzake met zijn motorrijtuig stilstaan anders dan terzijde van de weg;

1 bestuurder terzake beneden de leeftijd van 18 jaar een vierwielig motorrijtuig besturen;

1 bestuurder van een motorvrachtrijtuig terzake beneden de leeftijd van 21 jaar daarmede rijden;

Auto head lights buls — Meyboom.

SURINAME

21 STATENLEDEN?

Volgens de Surinaamse pers wordt het aantal Statenleden verhoogd tot 21.

Kunst en Godsdienst in Rusland

Men kan zich de kunst in de Sovjet-Unie niet denken zonder de propaganda tegen de godsdienst. Want beide gaan steeds samen. Wie de communistische staat propageert, moet noodzakelijkerwijze de godsdienst bestrijden. Wel is waar zeggen de communisten, dat iedereen in het huidige Rusland volledige vrijheid heeft om de godsdienst te belijden, die hem goeddunkt, doch dit is een zinledige frase. Inderdaad verbiedt men niemand, in God en Zijn heiligen te geloven, doch men bespot beiden met alle geraffineerde middelen, die denkbaar zijn. Men gunt een gelovige geen plaats van betekenis in het bestuur des lands, omdat men in hem een vijand ziet van het nieuwe systeem. Men weigert steun aan de kerken, die langzaam maar zeker ten gronde gaan en bij gebrek aan middelen worden gesloten en tot musea worden omgetoverd. Deze musea veranderen de kerken in hun tegendeel. Waren zij eenmaal de huizen Gods, de symbolen van gebed en vroomheid, thans zijn zij actieve bestrijders geworden der eeuwigheid.

Een van deze kerken bezochten wij in Leningrad. Temidden van een enorm plein verheft zich aan de oever van de Newa de reusachtige Isaäcskathedraal, de grootste en schoonste kerk der stad. Thans is zij een museum, waarin een grote hoeveelheid materiaal verzameld werd, dat de overbodigheid van God en godsdienst moet bewijzen. De „bewijzen" zijn in al hun belachelijkheid toch nadelig voor het geloofsleven, niet omdat zij iets te zeggen hebben, maar omdat zij voor de simpele bezoekers symptomen zijn van de haat, die de leiders van de staat de godsdienst toedragen. Wanneer de jeugd in Rusland verstoken blijft van elke waarheid omtrent God en Zijn leer, dan kunnen er ook geen weerstanden bestaan tegen het gif, dat de anti-godsdienstige musea in de mensenharten storten.

Dan kan men rustig heiligenvoorstellingen ophangen met een spottend onderschrift; dan is het niet moeilijk domme en onontwikkelde mensen af te houden van de godsdienst; dan wordt het volstrekt onmogelijk om de kinderen, die noch in de school, noch op straat, noch in de kinderclubs, noch in de theaters iets anders horen dan spot en hoon, enig idee bij te brengen van den Schepper van hemel en aarde.

In geheel Rusland, in de gloednieuwe moderne cultuurhuizen, zowel als in de oude, door vroegere tsaren gebouwde paleizen, wordt propaganda gemaakt voor het communistische systeem en steeds weer tegen de godsdienst. Wij bezochten met een groep toeristen vele oude paleizen en vele nieuwe gebouwen, theater en opera, en overal was min of meer een anti-godsdienstige stroom waar te nemen. Zeker, hier en daar treft men nog een kerk aan, die bezocht wordt. We leerden er twee kennen, een katholieke en een orthodoxe. De katholieke Catherinakerk was op een Zondag stampvol met arme mensen, die hun laatste kopeken geven om de arme kerk in stand te kunnen houden. Ook de orthodoxe kerk was vrij goed bezet. Doch wat betekenen deze twee op een bevolking van drie millioen zielen? Hoeveel musea en theaters staan hier niet tegenover? En al deze gebouwen, we zeiden het reeds, zijn direct of indirect tegen de godsdienst gericht.

Aan de kust van de Oostzee, ongeveer een uur autorijden van Leningrad, lipt het machtige paleis petrohef, dat meer dan tweehonderd jaar geleden door Peter der Grote werd gebouwd. De gids, die er u rondleidt, zal u veel goeds vertellen van dezen tsaar, die een vriend des volks was. Hij zal zelfs zonder minachting spreken over het grandioze en dure paleis en de geldverslindende watervallen en fonteinen. Want Peter was een vijand van de adel, een volksheld, en volkshelden kunnen geen kwaad doen in Sovjet-Rusland. Maar niet zodra zijt ge ten Zuiden van Leningrad aangekomen op het binnenplein van Detskoje Sselo — dat eveneens door Peter werd gebouwd — of daar zal men iedere zuil, ieder schilderij en iedere kamer gebruiken als een voorwerp van spot en hoon voor het vroegere régime.

Waarom? Ten eerste, omdat Peter de Grote zelf niet hield van dit pompeuze paleis en liever zijn vrije tijd doorbracht aan de zee, die hem lief was en hem denken deed aan Holland, waar hij de scheepsbouw had geleerd; ten tweede, omdat Detskoje Sselo de geliefde verblijfplaats was van den laatsten tsaar Nicolaas II en zijn gemalin Alexandra. Zoals bekend, waren tsaar en tsarina geen voorbeelden van intelligente mensen, in staat om een volk als het Russische te regeren, doch in de zalen van Detskoje Sselo kan de verbaasde toerist bij herhaling vernemen, dat deze vorsten zo dom waren, omdat zij bijgelovig waren. Zij zeggen hiermede de waarheid, doch als men nadere motivering vraagt, blijkt de gids onder bijgelovigheid te verstaan: het geloof in God zelf.

Op allerlei wijzen tracht men door mededelingen uit het intiemere leven der tsaren en hun hofhouding het volk te beïnvloeden in die zin, dat het even grote verachting voor vroeger als bewondering voor de huidige toestand gaat gevoelen.

Ook in de schouwburgen heerst dezelfde drift tot opdrijving naar haat tegen al wat met godsdienst verband houdt. Men schroomt niet de kinderen zo goed als den volwassenen caricaturen voor te zetten van priesters en heilige handelingen. En het ergste is, dat zulks vaak geschiedt in meesterlijk gespeelde stukken en opera's. Men weet, dat de Russen steeds grote theaterkunstenaars zijn geweest. Zij zijn dat nog. Deze kunst is geen speciale verdienste van de communisten. Al kan men dus toegeven, dat de thans regerende mannen de kunst hebben gehandhaafd op het oude niveau, men moet er aan toevoegen, dat zij soms van de kunst misbruik maken door ze aan te wenden als middel om, ten koste van alles, propaganda voor hun wereldbeschouwing te maken, waaraan steeds een propaganda tegen de godsdienst onafscheidelijk verbonden is.

Niet alleen in de schouwburg, ook in de bioscoop is deze haat en hoon schering en inslag. Geen film of zij vertelt wonderen over het communisme en spreekt schande over het „bijgeloof". De meeste films drijven op deze hoogst eenzijdige tendenzen, die worden voorgedragen met een opvallende arrogantie, alsof er ter wereld bijvoorbeeld geen grotere held te vinden was dan Tsjapajef, die destijds in het Rode leger tegen de Witten vocht, terwijl men in de film „Boeren" een jongen communist ziet strijden tegen de koppige en domme boeren met een geduld, dat wij engelengeduld zouden willen noemen, wanneer het begrip „engel" in dit verband niet misplaatst was.

Afgezien van deze tendenzen, die, als gezegd, ook op de kinderen worden losgelaten, kan men de toneel-, opera- en balletkunst bewonderen als uitingen, die we in West-Europa nauwelijks kunnen dromen. We zagen balletten, die in ons land en in geheel West-Europa onbekend zijn en het spreekt wel vanzelf, dat juist deze hoogstaande techniek een groot gevaar oplevert, als het er om gaat, via deze suggestieve en aantrekkelijke uiterlijkheid de zieke theorieën te verkondigen, waarop de huidige geestesgesteldheid in Rusland drijft.

EEN RUSSISCHE H. MIS.

Wat wil Nederland?

WAT WIL NEDERLAND?

De voorstellen, door de Nederlandse Regering aan de conferentie te Londen gezonden, houden in, dat Duitsland een statenbond in los verband zal worden. De bondsstaten zouden geheel verstoken worden van de mogelijkheid om oorlog te maken en de grondwet van de statenbond zou garanties bieden tegen centralisering, maar aan Duitsland zou een redelijke mate van economisch herstel worden toegestaan aangezien dit nodig zou zijn het economische herstel van Europa.

De voorstellen zijn vervat in een memorandum van 15 bladzijden, dat tegelijkertijd aan de conferentie werd overhandigd door de Nederlandse ambassade in Londen en te Den Haag werd gepubliceerd.

Verzocht wordt, dat de aan Duitsland grenzende naties verlof zullen krijgen om mede te werken aan het opstellen van het vredesverdrag met Duitsland, dat volledige demilitarisering van dat land beoogt. Het memorandum wijst erop, dat het herstel van Duitsland wel is waar noodzakelijk is voor het herstel van Europa, maar dat het tevens Duitsland in staat zou kunnen stellen, wederom een militaire macht op te bouwen. Dit vraagstuk zou opgelost kunnen worden doordat men aan Duitsland een redelijke graad van economisch herstel toestond, maar tevens zorgde voor decentralisatie van zijn politieke structuur en van zijn economische kracht en daar blijvend controle op hield.

De militaire bezetting van Duitsland zou uiteindelijk beperkt kunnen worden tot een aantal strategische gebieden en dan zouden de militaire grenzen tussen de verschillende bezettings-gebieden afgeschaft kunnen worden en de bezettings-legers zouden allengs vervangen kunnen worden door een politie-macht. Ook zou in alle bezettings-gebieden een gemeenschappelijk beleid ingevoerd moeten worden.

Voorts stelt het memorandum voor, dat de industrie van het Ruhr-gebied en het Rijnland gesteld worde onder een aparte regering, uit te oefenen door een internationaal lichaam, waarin ook Nederland zitting zou hebben, en vraagt om wijziging der Duitse grenzen in bepaalde gevallen.

WAT DE NEDERLANDSE ECONOMIE EIST TEN OPZICHTE VAN DUITSLAND.

Het Centraal Orgaan voor de Economische Betrekkingen met het Buitenland, daarbij handelend in gezamenlijke opdracht van de hoofdgroepen Industrie, Handel, Verkeer en Ambacht, de Stichting voor de Landbouw, de Kamers van Koophandel en Fabrieken voor Zuid-Holland en Noord-Holland, en van de Nederlandse Kamer van Koophandel voor Duitsland, heeft op diens verzoek een nota gezonden aan den Minister-President, waarin de wensen worden kenbaar gemaakt, die het Nederlandse bedrijfsleven stelt met betrekking tot hetgeen in het eerlang met Duitsland te sluiten vredesverdrag zou dienen te worden bepaald.

1o. Het herstel van het economische leven in Duitsland, alsmede op de wederinschakeling van Duitsland in het economische verkeer der volken. Splitsing van het Duitse Rijk in zones wordt allermist bevordelijk geacht.

2o. Nederland is gerechtigd relatief grote eisen te stellen. Een positie van preferentie zou het Nederlandse rechtsgevoel zeer bevredigen.

3o. Er ligt een duidelijke tegenspraak in een politiek, die zich enerzijds op het herstel van Duitslands economie richt en die andererzijds op korte termijn het verwerven van grondstoffen en kapitaalgoederen als schadevergoeding nastreeft.

Het herstel van Nederland vereist in ieder geval tot de nieuwe concessies in voldoende mate in exploitatie kunnen komen, dat door Duitsland aan Nederland steenkolen worden geleverd op basis van de vóór de oorlog gebruikelijke jaarlijkse quantiteiten of althans in de vóór de oorlog bestaande verhouding ten opzichte van de kolenproductie van Rijnland en Westfalen.

5o. Herstel van de Duitse koopkracht vormt met name ook voor de Nederlandse landbouw een levensbelang. Ook deze gedachten aan betekent een te ver gaande onttrekking van steenkool of kapitaalgoederen aan de Duitse economie een vermindering van Duitslands kooprkacht in het buitenland.

6o. Het herstel van Duitsland dient in de eerste plaats middel te zijn tot herstel van Nederland.

7o. Het spreekt vanzelf dat het primaire vraagstuk van de toekomstige militaire veiligheid boven al deze overwegingen prioriteit toekomt en dat economische overwegingen niet de doorslag mogen geven. Het is echter de vraag of het voorstel van de Allied Control Commission te Berlijn betreffende een industrieel program voor Duitsland na 1940 Duitslands industrieel vermogen niet veel meer beperkt dan met het oog op de veiligheid strict noodzakelijk is.

8o. Industriële ontmanteling en omschakeling eist speciale maatregelen.

Het kunstmatig streven het hoofdaccent in de Duitse economie van de industrie naar de land- en tuinbouw te verleggen dient te worden tegengegaan.

10o. Uitgaande van voor-oorlogse basisquantiteiten zal men de thans noodzakelijke quantiteiten kunnen vinden door enerzijds rekening te houden met eventuele wijzigingen die sedertdien in het Nederlandse productie-apparaat hebben plaats gevonden en andererzijds door rekening te houden met extra-eisen welke door de wederopbouw worden gesteld, alsmede de noodzaak van een verdere industrialisatie. Het lijkt duidelijk dat eisen van deze aard in de practijk niet te verwezenlijking zijn indien de Duitse industrie niet gedurende een zekere periode onder controle van een internationaal lichaam wordt gesteld.

11o. Het zou wenselijk kunnen blijken voor Nederland noodzakelijke leveranties in een door het vredesverdrag voor te schrijven handelsverdrag voor 25 of 30 jaar vast te leggen, d.w.z. een naam-handelsverdrag, om daarin de principiële lijnen vast te leggen voor de econ. betrekkingen tussen Duitsland en Nederland. Duitsland zou zich in dit verdrag o.a. moeten verplichten om op de invoer uit Nederland en op de uitvoer naar Nederland, geen in- en of uitvoerbelemmeringen of deviezencontingenteringen toe te passen.

12o. Een internationale beroepsinstante in geval van geschillen in deze zaken en ook nog voor andere dan zuiver handelspolitieke doeleinden zal nodig zijn.

13o. In het vredesverdrag dient een clausule van gelijke behandeling te worden opgenomen. Ook hiervoor is een beroeps-instantie noodzakelijk.

14o. Tot op zekere hoogte kan men de tariefdiscriminaties, onder de categorie van „unfair" brengen (spoorwegtarieven).

15o. Het tegengaan van de thans aan de dag tredende tendens om op het gebied van de grondstoffenvoorziening bepaalde monopolies te scheppen ten gunste van de Duitse industrie.

16o. Voor Nederland worde een uitzondering gemaakt op de aan Duitsland op te leggen prijspolitiek.

17o. Ook de vroegere plaats van Nederland voor dienstverrichtingen dient te worden gereserveerd.

18o. Het Nederlandse wegverkeer dient gedurende een zeker aantal jaren vrij in Duitsland te worden toegelaten. Dit zou aan het herstel van de Duitse economie bovendien stellig ten goede komen.

19o. Nederlandse natuurlijke of rechtspersonen moeten bereid en gerechtigd zijn beheersfuncties op zich te nemen. Nederlanders dienen in Duitsland volledige bewegingsvrijheid te genieten teneinde de handelsrelaties opnieuw op te bouwen en Nederland zal een belangrijke stem moeten hebben in alle internationale organen, die tot taak hebben in het Duitse bedrijfsleven in te grijpen.

20o. Nederlandse belangen dienen gevrijwaard te worden tegen oplegging van aanslagen ter zake van oorlogsvergoeding.

REIS VAN MGR. VAN EWIJK IN 1882.

Op 18 April 1882 maakt Mgr. van Ewijk de eerste Dominicaanse Apostolisch Vicaris aan de gelovigen bekend, dat hij andermaal een reis naar Nederland zou maken en tegelijk zou doorreizen naar Rome. Hij wachtte nog even de dag af, waarop hij de kerk van Pietermaai kon consacreren, doch vertrok onmiddellijk daarna. In Holland aangekomen werd hij ziek en lag hij met koorts, doch hersteld toog hij aan de arbeid voor zijn missie van Curaçao, waarvoor hij sinds 1870 de zorgen droeg.

Gaarne bereid anderen te helpen stond hij ook de Aartsbisschop van Utrecht bij, Mgr. Schaepman de aartsbisschop was ziek en vroeg daarom of Mgr. van Ewijk op 15 Augustus de H. Wijdingen voor hem zou willen toedienen.

Onder de neomisten van die dag was ook de later zo bekende Dr. Ariëns, in zijn levensbeschrijving zegt Prof. Brom „Een missie bisschop moest de Apostel de handen opleggen".

Mgr. van Ewijk toog naar Rome en kreeg daar recomendatie om een congregatie te zoeken voor het onderwijs op Curaçao. Hij reisde door Italië Frankrijk, België en trok ook héél Nederland af, om een dergelijke congregatie te vinden, doch zijn reis werd geen succes. Mgr. van Ewijk kon voor Curaçao geen congregatie vinden. Hoe jammer. Dat moest nog een paar jaar wachten.

Al zijn moeite was tevergeefs, hij vond geen congregatie in staat om de zorg voor de jongensscholen in zijn vicariaat op zich te nemen. In zijn brief van Februari 1883 vertelt Mgr. van Ewijk: „het was ter wille van Curaçao, dat ik langer ben weggebleven als mijn bedoeling was".

Tijdens zijn verblijf in Holland had de bisschop contact met de dames associatie, die zo goed zorgde voor de scholen in de overzeese koloniën.

In Rome had de Congregatie de bisschop een brief gegeven, waardoor hij bij de bisschoppen van Nederland, om priesters voor Curaçao kon vragen, vol moed ging hij naar de seminaries van Roermond, Den Bosch en Breda, doch als hij op de 17e Maart te Amsterdam op de boot stapt is hij alléén in gezelschap van twee Paters Dominicanen de Paters Ebben en Willems. Zijn preken op de seminaries schijnen dus ook geen succes te hebben gehad.

SURINAME.

En thans naar de West. Het was in Suriname en ik had de tocht ondernomen naar het bosnegerdorp Gansee, de uiterste zendingspost der Hernhutters in het binnenland, die nog zonder uitrustig van een expeditie bereikbaar is. 's Ochtends vroeg wachtten stoere zwarte broeders mij aan het eindpunt van de spoorweg, om mij in hun kojaal (uitgeholde boomstam) de Suriname-rivier met haar kolkende stroomversnellingen stroomopwaarts te pagaaien.

De „intellectueel" van het dorp was de onderwijzer van het schooltje, die zelf als bosneger in Gansee was geboren. Hij had zijn opleiding in de zendingsschool te Paramaribo genoten en hij was het, die de honneurs waarnam. Ik bezocht zijn school en was verbaasd over de mate van ontwikkeling, welke hij deze primitieve wezentjes uit het oerwoud van Suriname, den nakomelingen van ontvluchte slaven uit de plantages, had weten bij te brengen.

Twee werelden.

Daarna was ik de gast van den onderwijzer aan het middagmaal. Van de zeldzame aanwezigheid van iemand uit Nederland maakte hij grondig gebruik. Hij vroeg mij honderd-uit over ons land, zijn bevolking en de Koningin (voor hem schier een mystieke figuur uit sprookjesland), maar ook over wetenschappelijke vraagstukken, zoals vitaminen en wat dies meer zij. Groot was zijn intelligente belangstelling en diep was mijn indruk van de ontwikkelingsmogelijkheid bij negers, die ik later bij mijn studie van het negervraagstuk in de Vereniade Staten bevestigd vond.

Na de maaltijd maakten wij een wandeling door het dorp. Daar was ik de vragende, begerig naar kennis omtrent die primitieve wereld, waar Christendom en elementaire schoolkennis zich reeds deden gelden, maar het oude animisme, (naïef geloof aan de werking van bezielde natuurkrachten) toch nog telkens om de hoek kwam kijken.

Bij de aanlegplaats gekomen, waar de roeiers reeds wachtten, namen wij met een warme handdruk afscheid. Toen de boot begon af te drijven, stond daar mijn bosneger ééndagsvriend en staarde mij na met een weemoedige blik. Als laatste groet riep hij mij toe: „Holland zien en dan sterven!"

Misschien zal het bovenstaande bij den lezer de indruk kunnen wekken of versterken, dat wij uit onze overzeese gebiedsdelen niet alleen gehaald, maar dat wij er ook iets gebracht hebben. En indien het waar is, dat wij in de laatste dagen van het koloniale tijdperk verkeren, dan valt er in die ondergangsperiode nog schoons te genieten. Als men het maar weet te ontdekken.

Prof. J. G. Sleeswijk.
(Pen Gun).

KENT GIJ UW LAND?
WAAR IS DIT DAN?